

Sygn. akt III KZ 61/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

w sprawie **A.C.**,

skazanego z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 września 2015r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 30 marca 2015r., sygn. akt V Ka 421/11, o uznaniu za bezskuteczny wniosku skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 19 grudnia 2011r., sygn. akt V Ka 421/11,

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Słusznie w pisemnych motywach zaskarżonego zarządzenia wskazano, że jednym z warunków formalnych, niezbędnych do skutecznego złożenia wniosku w trybie art. 126 § 1 k.p.k. jest zachowanie siedmiodniowego terminu zawitego, liczonego od daty ustania przeszkody uniemożliwiającej wykonanie czynności procesowej. Zanim zatem dojdzie do badania merytorycznej zasadności wniosku, to jest ustalenia, czy miały miejsce „przyczyny od strony niezależne”, koniecznym jest sprawdzenie, czy nie doszło do przekroczenia określonego powyżej terminu. Taką też weryfikację przeprowadzono przed wydaniem zaskarżonego zarządzenia, a w jej ramach za punkt wyjściowy dla biegu terminu, o którym mowa w art. 126 § 1

k.p.k., przyjęto opcję dla skazanego niewątpliwie najkorzystniejszą, to jest datę doręczenia mu odpisu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2015r., sygn. III Kz 7/15, utrzymującego w mocy zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 16 października 2014r. o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Na tej podstawie ustalono, że termin ten upłynął 19 lutego 2015r., zaś wniosek został złożony po upływie miesiąca od powyższej daty (19 marca 2015r.), co powoduje, że zarządzenie o uznaniu wniosku za bezskuteczny, z uwagi na niedochowanie przedmiotowego warunku formalnego, pozostaje zasadne (art. 122 § 1 k.p.k.). Powyższej oceny nie może podważyć twierdzenie skarżącego, że nie został poinformowany o terminie do złożenia wniosku w trybie art. 126 § 1 k.p.k., bowiem w świetle okoliczności sprawy takie pouczenie nie było nieodzowne (art. 16 § 2 zd. 2 k.p.k.). Bezprzedmiotowe natomiast pozostają krytyczne uwagi kierowane przez autora zażalenia pod adresem prawomocnego wyroku skazującego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.